

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ОСВІТИ В ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ УНІВЕРСИТЕТУ

Ольга Біляковська, Дмитро Герцюк

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Туган-Барановського, 7, Львів, Україна, UA-79005
olha.bilyakovska@lnu.edu.ua;
dmytro.hertsyuk@lnu.edu.ua*

У статті висвітлено проблему забезпечення якості професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти на засадах системного підходу. Наголошено, що сучасні тенденції розвитку цифрового суспільства зумовлюють перехід закладів вищої освіти до нової концепції професійної підготовки, яка спрямована на забезпечення якості, підвищення рівня професіоналізму, компетентності, інтелектуальної культури фахівців.

Професійну підготовку майбутніх фахівців у галузі освіти розглянуто як цілісну систему, яка містить головні складові – мету, зміст, форми та методи, освітнє середовище, суб'єкти педагогічної взаємодії. Зазначено, що мета є стержнем системи професійної підготовки майбутніх фахівців, різнобічно відображає всі сторони підготовки, відповідає сучасним вимогам цифрового суспільства, ґрунтується на задоволенні освітніх потреб і запитів здобувачів вищої освіти. Важливу роль щодо забезпечення якості професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти відіграє освітнє середовище, яке дидактично наповнене сучасними методами, формами, цифровими технологіями та засобами навчання. Продуктивна взаємодія викладача і студентів на засадах довіри, гуманності, паритетності творить процес навчання як композицію спільної діяльності, яка спрямована для досягнення окресленої мети, завдань і результатів. У контексті дослідження визначено важливі чинники, які впливають на забезпечення якості професійної підготовки майбутніх фахівців.

Якість професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти може бути забезпечена лише на основі ефективного та цілеспрямованого управління освітнім процесом, спрямованого на персоналізоване навчання, що відповідає потребам і запитам здобувачів щодо якості освітніх послуг, новітніх методів, форм і освітніх технологій.

Ключові слова: вища освіта, якість, професійна підготовка, освітнє середовище, система, цифровізація, освітні послуги, цифровий простір.

Постановка проблеми. В умовах європейської інтеграції та цифровізації суспільства перед українською системою вищої освіти виникають нові виклики, зокрема стосовно забезпечення якості професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти, яка б відповідала міжнародним стандартам, запитам і

потребам сучасної ринкової економіки. У ХХІ столітті якість освіти постає одним із головних завдань у розвитку освітньої політики, оскільки від рівня освіти, якості надання освітніх послуг залежать поступ, авторитет держави на світовій арені, конкурентоспроможність фахівців на сучасному ринку праці.

Важливим завданням, яке постає перед вищою освітою – це сучасна підготовка здобувачів освіти у контексті надання прикладних, дієвих знань, формування на їх основі компетентностей, які стануть основою їх впевненості у завтрашньому дні, сприятимуть готовності до постійного навчання, творчих пошуків, професійного розвитку та самовдосконалення. Процеси модернізації системи вищої освіти спрямовані на формування нового змісту професійної підготовки майбутніх фахівців, удосконалення викладання, форм і методів навчання, впровадження нових освітніх технологій, забезпечення якості освітніх послуг. Власне, модернізація вищої освіти є комплексним і всебічним оновленням усіх ланок освітньої системи завдяки поєднанню власних традицій та передового світового досвіду на основі парадигми навчання впродовж усього життя [9, с. 16]. Усвідомлення вагомості місії педагога в інноваційному оновленні суспільства [7, с. 34] потребує системного аналізу головних проблем, які постають у процесі вдосконалення професійної підготовки фахівців, зокрема щодо забезпечення її якості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема професійної підготовки майбутніх фахівців у системі вищої освіти є одним із провідних напрямів досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних науковців, які у своїх дослідженнях висвітлюють різні її аспекти, а саме: проблеми гуманізації, гуманітаризації освіти (П. Андрущенко, С. Гончаренко, В. Г. Кремень), формування професіоналізму майбутнього фахівця, професійного розвитку та вдосконалення (О. Дубасенюк, І. Зязюн, С. Сисоєва), питання єдності теорії і практики у професійній підготовці фахівців (А. Бойко, М. Вовк, Л. Лук'янова), впровадження інноваційних педагогічних технологій у освітній процес закладів вищої освіти (О. Волярська, П. Саух, Н. Ничкало) тощо. Водночас проблема якості освіти впродовж багатьох років є предметом наукових дискусій і пошуків учених, які акцентували увагу у своїх дослідженнях на чинниках і умовах забезпечення якості вищої освіти (В. Луговий, Т. Лукіна, Ж. Таланова); досліджували підвищення якості освіти на різних рівнях (Є. Березняк, В. Бондар, Л. Ващенко, О. Ляшенко); створення та впровадження систем управління якістю закладів вищої освіти (В. Белов, В. Логачов, В. Луговий); наголошували на системному підході до оцінювання якості підготовки фахівців (О. Локшина, О. Марушина).

З огляду на значну кількість досліджень з окресленої тематики, забезпечення якості освіти, якості професійної підготовки майбутніх фахівців стають важливими для розв'язання завданнями в умовах цифрової трансформації національної системи освіти.

Мета статті полягає у висвітленні теоретичних аспектів забезпечення якості професійної підготовки фахівців у галузі освіти в цифровому освітньому просторі університету на засадах системного підходу.

Виклад основного матеріалу. На заклади вищої освіти покладено важливу суспільну місію – формування інтелектуального потенціалу української держави, забезпечення різних сфер народного господарства висококваліфікованими фахівцями. Сучасні тенденції суспільного розвитку зумовлюють перехід закладів вищої освіти до нової концепції професійної підготовки, яка спрямована на забезпечення її якості, формування ключових компетентностей фахівців, підвищення їхнього професіоналізму й інтелектуальної культури. Головна парадигма сучасної підготовки полягає в її спрямованості на особистість здобувача вищої освіти.

У Законі України “Про вищу освіту” якість вищої освіти визначена як “відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості” [6]. Водночас, послуговуючись визначенням дослідників [8], розглядаємо професійну підготовку майбутніх фахівців у галузі освіти як цілісну систему, функціонування якої передбачає створення умов для розвитку особистості майбутнього фахівця, оволодіння необхідними для професійно-педагогічної діяльності компетентностями, розвиток і вдосконалення у процесі підготовки професійних та особистісних якостей, які забезпечать ефективність і результативність професійно-педагогічної діяльності.

Зауважимо, що професійна підготовка майбутніх фахівців у контексті забезпечення якості є складним процесом, результат якого визначатиметься низкою взаємопов’язаних чинників, а в основі лежить застосування системного підходу щодо її організації. З огляду на це, розглядаємо професійну підготовку майбутніх фахівців у галузі освіти як різновид педагогічної системи з усіма неодмінними ознаками системи, як-от: окреслена мета; сукупність взаємопов’язаних методів, засобів, які цілеспрямовано впливають на формування готовності майбутніх фахівців до професійної діяльності; теоретичне осмислення здобувачами освіти професійно-педагогічної діяльності; розвиток ефективної взаємодії всіх учасників освітнього процесу; умови для виконання сукупності функцій у подальшій професійній діяльності; досяжні цілі щодо розвитку особистості майбутнього фахівця. Головними складовими цієї системи є: мета, зміст, форми та методи, освітнє середовище, суб’єкти педагогічної взаємодії [2, с. 28].

Системоутворювальним фактором системи професійної підготовки майбутніх фахівців є *мета*, яка відображена та конкретизована у моделі майбутнього фахівця, цілісно відображає всі сторони підготовки, відповідає

вимогам сучасного цифрового суспільства, ґрунтується на задоволенні освітніх потреб здобувачів освіти, формуванні ціннісних орієнтацій, забезпеченні професійними знаннями, уміннями, навичками, компетентностями.

Власне якісна професійна підготовка спрямована на максимальну реалізацію освітніх цілей, інтересів і потреб здобувачів вищої освіти, а також задоволення вимог сучасних закладів освіти, освітніх установ щодо підготовки компетентних фахівців.

Важливим компонентом професійної підготовки є її *зміст*, який є стрижнем професійної підготовки, фундаментальність, універсалізація якого має забезпечити якісну підготовку фахівців. Необхідним і важливим завданням сьогодення є оновлення змісту підготовки фахівців у галузі освіти на основі принципів цілісності, фундаментальності, системності та інтеграції, зважаючи при цьому на всі процеси, які визначають освітню діяльність сучасних закладів вищої освіти. Головними вимогами до формування змісту професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти у контексті забезпечення її якості є диверсифікація, інтеграція, стандартизація, полікультурність, варіативність та міждисциплінарність [2, с. 28].

Зміст сучасного навчання у закладах вищої освіти, як структурний компонент системи професійної підготовки, визначають відповідно до мети, а такі її складові, як форми, методи та засоби відображено в контексті організаційної, функціональної та інформаційної єдності педагогічної системи.

Використання під час професійної підготовки фахівців у галузі освіти інноваційних *форм, методів і засобів* проведення навчальних занять, які сприяють активізації навчально-пізнавальної діяльності здобувачів освіти, є важливим чинником забезпечення її якості. Варто широко впроваджувати в процес навчання проблемні та інтегровані лекції на основі цифрових технологій з метою активізації мисленнєвої діяльності здобувачів вищої освіти. Семінарські заняття доцільно організовувати як дослідницькі, міждисциплінарні, проводити у формі диспутів, конференцій із використанням активних, інтерактивних методів. Власне така форма організації навчання сприятиме формуванню креативного, критичного мислення майбутніх фахівців.

Якісна професійна підготовка повинна зосереджуватися на особистості здобувача освіти, де учіння домінує над навчанням, а студент є активним учасником освітнього процесу. Максимальне залучення студентів у освітній процес сприяє набуттю соціального досвіду. Саме тому, у процесі професійної підготовки, як зауважує Е. Вишневська [5], доцільно застосовувати активні методи навчання із використанням досвіду студентів. Використання активних/інтерактивних методів навчання (метод проєктів, кейс-метод, ігрові методи, проблемні, дискусійні методи) створює інтелектуальне тло навчальних занять, які стають практико-зорієнтованими, спрямованими на розв'язання освітніх проблем, розвиток критичного мислення, творчих пошуків здобувачів вищої освіти.

Використовуючи спектр методів навчання, викладач повинен зважати на той факт, що здобувачі вибірково ставляться до сприймання навчальної інформації та насамперед засвоюють знання, які є дієвими та необхідними для майбутньої професійної діяльності. З огляду на це, методи мають бути інтегровані в теоретичному та практичному навчальному блоці. Під час складання освітньої програми потрібно брати до уваги очікування та прагнення здобувачів вищої освіти. Навчання, орієнтоване на студентів, має базуватися на їхній внутрішній мотивації, спонукаючи їх на учіння та самовдосконалення [1]. Для того, щоб студенти відчували себе співтворцями освітнього процесу, потрібно ввести їх “у визначення цілей, узгодження та використання методів і дидактичних засобів навчання” [11, с. 184].

На якість професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти також впливає *освітнє середовище*, яке дидактично забезпечене сучасними формами, методами, технологіями, засобами навчання. Як зазначає О. Ярошинська [10], освітнє середовище професійної підготовки майбутніх фахівців – це цілісна педагогічно організована система умов, що забезпечує активну взаємодію суб’єктів освітнього процесу в межах освітнього простору закладу освіти, спрямовану на професійний і особистісний розвиток майбутнього фахівця та формування його готовності до професійної діяльності. Освітнє середовище, на переконання науковців, має три ключові виміри – спрямування мети (особистий розвиток), взаємодія (стосунки), підтримка (зміна форматів) [12].

Погоджуємося з думкою науковців [4], що якість освітнього середовища визначається здатністю забезпечувати задоволення освітніх потреб, особистісного розвитку, саморозвитку всіх учасників освітнього процесу. Відповідно, організування освітнього середовища у закладі вищої освіти з використанням сучасних цифрових технологій, інструментів, засобів модифікують освітній процес, його змістову, організаційну та методичну основи.

Безумовно, що будь-яка освітня система повноцінно функціонує лише завдяки головним *учасникам/суб’єктам* освітнього процесу. Продуктивна взаємодія викладача і студентів на засадах довіри, гуманності, паритетності дає змогу розглядати процес навчання як композицію спільної діяльності учасників освітнього процесу, спрямовану для досягнення окресленої мети, завдань і результатів. Викладач, як організатор освітнього процесу, виконує важливе дидактичне завдання – забезпечення якості навчально-пізнавальної діяльності здобувачів освіти під час опанування ними навчального матеріалу дисципліни. Власне майстерність викладачів у навчальній, виховній, інформаційно-комунікативній та науковій діяльності стає для студентів орієнтиром майбутньої професійної роботи.

Якість професійної підготовки також поліпшується ефективно організованою викладачем суб’єкт-суб’єктною взаємодією та майстерністю застосування різних методів навчання. В умовах організації такого навчання для

студентів важливою стає не лише навчальна інформація, а й особистість викладача, який постає як консультант, організатор освітнього середовища, провайдер освітніх змін та посередник-професіонал між здобувачами освіти та соціальними інституціями. Отже, важливим є залучення здобувачів освіти до діалогу/полілогу у процесі навчання, що змушує їх думати, розмірковувати, порівнювати, аналізувати, шукати додаткову інформацію, шляхи спільного прийняття рішень. Вміло організована викладачем суб'єкт-суб'єктна взаємодія, яка ґрунтується на студентоцентрованому підході із застосуванням інтерактивних методів навчання, сприяє поліпшенню якості освіти [3, с. 11]. Така взаємодія у процесі навчання позбавлена формальності, функціоналізму та стає міжособистісним контактом у різноманітні спілкування. Крім того, відчуття особистої взаємодії викладача та студентів сприяє інтелектуальному задоволенню й може бути посилене завдяки якісно розробленому методичному забезпеченню, зокрема в електронному форматі, якісно підготовленими дидактичним матеріалами для самостійного навчання.

Уважаємо, що професійна підготовка майбутніх фахівців у галузі освіти може бути якісно забезпечена на системних засадах та потребує дослідження на таких рівнях: 1) *соціально-педагогічному*, на якому визначають орієнтацію щодо загальних, стратегічних цілей системи освіти та забезпечення відповідного змісту. На цьому рівні відбувається педагогічна інтерпретація (переосмислення) державного замовлення, що забезпечується через побудову цілісної моделі майбутнього фахівця (особистісної та діяльнісної). Також вирішують завдання відбору оптимальних стратегій управління освітніми закладами, що дає змогу втілити головну освітню мету в діяльності закладів вищої освіти; 2) *організаційно-педагогічному*, щодо впровадження найбільш ефективних принципів, форм, методів, технологій навчання. На цьому рівні відбувається трансформація глобальної мети в комплекс локальних цілей, які досягаються на певному етапі професійної підготовки фахівців. Це приводить до вдосконалення освітніх програм, навколо яких вибудовується нова педагогічна система професійної підготовки, формування гармонійної особистості майбутнього фахівця; 3) *конкретно-педагогічному*, що дає змогу конкретизувати дієвість певних педагогічних засобів у реальних умовах навчання з конкретними здобувачами вищої освіти. Саме на цьому рівні безпосередньої взаємодії всіх учасників освітнього процесу і відбуваються головні події життя у закладі вищої освіти (реально забезпечується професійна підготовка).

Зауважимо, що важливими чинниками забезпечення якості професійної підготовки є також ефективність управління, моніторинг якості освітньої діяльності, матеріально-технічне та ресурсне забезпечення, професійна майстерність науково-педагогічних працівників, технології оцінювання. Власне це ті компоненти, які у системі утворюють внутрішню систему забезпечення якості закладу вищої освіти.

Висновки. Якість професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти може бути забезпечена лише на основі ефективного та цілеспрямованого управління освітнім процесом, спрямованого на персоналізоване навчання, що відповідає потребам і запитам здобувачів вищої освіти щодо якості освітніх послуг, новітніх методів, форм і освітніх технологій.

З огляду на вищенаведене, якість професійної підготовки майбутнього фахівця у галузі освіти визначаємо як відповідність рівня професійної підготовки нормативним вимогам державного стандарту, суспільним запитам, потребам освітніх установ, які висуваються до випускника закладу вищої освіти як до фахівця, конкурентоспроможного на ринку надання освітніх послуг, готового до виконання професійних функцій та розширення їх спектра на основі навчання впродовж життя [1].

Головними напрямками професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти в контексті забезпечення її якості є:

- розроблення, формування якісних та практично орієнтованих освітніх програм;
- упровадження нового змісту академічних дисциплін для підвищення наукового та інтелектуального рівня майбутніх фахівців;
- використання інноваційних методик у проведенні навчальних занять;
- застосування сучасних цифрових технологій, інструментів у процесі навчання;
- модернізація педагогічної практики;
- налагодження продуктивної взаємодії учасників освітнього процесу у різних форматах (змішаний, онлайн) навчання;
- удосконалення системи контролю й оцінювання успішності здобувачів вищої освіти;
- упровадження дієвої системи моніторингу щодо надання якісних освітніх послуг;
- залучення роботодавців, усіх зацікавлених осіб до організації освітнього процесу.

Отже, чітке окреслення мети підготовки фахівців у галузі освіти, забезпечення різноманітності змісту, форм і методів навчання, конструктивної педагогічної взаємодії в освітньому процесі, можливості вибору для здобувачів індивідуальної освітньої траєкторії є гарантією досягнення успіху в майбутній професійній діяльності та сприяє якості професійної підготовки. Перспективи подальших досліджень убачаємо в нових ґрунтовних наукових напрацюваннях щодо впровадження інноваційних, цифрових технологій у систему професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі освіти.

1. Біляковська О. Система забезпечення якості професійної підготовки майбутніх учителів у Республіці Польща та в Україні: порівняльний аналіз : монографія. Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2020. 440 с.
2. Біляковська О. О. Системний підхід до забезпечення якості професійної підготовки майбутніх вчителів. Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Сер. 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2019. Вип. 70. С. 27–30.
3. Біляковська О. О., Біницька К. М. Студентоцентризований підхід як нова парадигма якості освітнього процесу у закладах вищої освіти. Гуманітарний форум: наук. журнал. 2023. Т. 1, № 1. С. 9–14.
4. Братко М. Структура освітнього середовища вищого навчального закладу. Наукові записки. Сер.: Педагогічні науки. 2015. Вип. 135. С. 67–72.
5. Вишневецька Е. Професійна підготовка вчителів у Польщі на тлі європейського інтеграційного процесу : монографія. Київ : АртЕк, 2014. 516 с.
6. Закон України “Про вищу освіту”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text>.
7. Лаврінченко О. А. Педагогічний досвід: моніторинг та перспективи : посібник. Київ : ІПООД НАПН України, 2018. 256 с.
8. Сисоєва С. О., Соколова І. В. Проблеми неперервної професійної освіти: тезаурус наукового дослідження. Київ : Вид. дім “ЕКМО”, 2010. 362 с.
9. Сухарніков Ю. Концептуальні підстави розробки і впровадження національної рамки (академічних) кваліфікацій України. Вища школа. 2012. № 3. С. 16–38.
10. Ярошинська О. О. Теоретичні і методичні засади проектування освітнього середовища професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи : дис. ... докт. пед. наук : 13.00.04. Умань, 2015. 544 с.
11. Gołębniak B.-D. Nauczanie i uczenie sie w klasie. Pedagogika. Podręcznik akademicki / red. Z. Kwieciński, B. Śliwerski. Warszawa : PWN, 2006. Т. 2. 495 s.
12. Rusticus S. A., Pashootan T., Mah A. What are the key elements of a positive learning environment? Perspectives from students and faculty. Learning Environments Research. 2023. Vol. 26 (6). P. 161–175.

References

1. Bilyakovska, O. (2020). The quality assurance system of teacher training in the Republic of Poland and in Ukraine: comparative analysis: monograph. Lviv [in Ukrainian].
2. Bilyakovska, O. (2019). Systemnyi pidkhid do zabezpechennia yakosti profesiinoi pidhotovky maibutnikh vchyteliv. *Naukovyi chasopys NPU*

in. M. P. Drahomanova. Ser. 5. Pedagogichni nauky: realii ta perspektyvy, 70, 27–30 [in Ukrainian].

3. *Bilyakovska, O., Binytska, K. M. (2023). Studentotsentrovanyi pidkhid yak nova paradyhma yakosti osvitnoho protsesu u zakladyakh vyshchoi osvity. Humanitarnyi forum : naukovyi zhurnal, 1, 9–14 [in Ukrainian].*

4. *Bratko, M. (2015). Struktura osvitnoho seredovyscha vyshchoho navchalnoho zakladu. Naukovi zapysky. Ser: Pedagogichni nauky, 135, 67–72 [in Ukrainian].*

5. *Vyshnevskaya, E. (2014). Profesiina pidhotovka vchyteliv u Polshchi na tli yevropeiskoho intehratsiinoho protsesu: monohrafiia. Kyiv [in Ukrainian].*

6. *Zakon Ukrainy “Pro vyshchu osvitu”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> [in Ukrainian].*

7. *Lavrinenko, O. A. (2018). Pedagogichnyi dosvid: monitorynh ta perspektyvy: posibnyk. Kyiv [in Ukrainian].*

8. *Sysoieva, S. O., Sokolova, I. V. (2010). Problemy neperervnoi profesiinoi osvity: tezaurus naukovoho doslidzhennia. Kyiv [in Ukrainian].*

9. *Sukharnikov, Yu. (2012). Kontseptualni pidstavy rozrobky i vprovadzhennia natsionalnoi ramky (akademichnykh) kvalifikatsii Ukrainy. Vyshcha shkola, 3, 16–38 [in Ukrainian].*

10. *Yaroshynska, O. O. (2015). Teoretychni i metodychni zasady proektuvannia osvitnoho seredovyscha profesiinoi pidhotovky maibutnikh uchyteliv pochatkovoi shkoly: dys. ... dokt. ped. nauk: 13.00.04. Uman [in Ukrainian].*

11. *Golebniak, B.-D. (2006). Nauczanie i uczenie sie w klasie. Pedagogika. Podręcznik akademicki / red. Z. Kwieciński, B. Śliwerski. Warszawa, 2 [in Polish].*

12. *Rusticus, S. A., Pashootan, T., Mah, A. (2023). What are the key elements of a positive learning environment? Perspectives from students and faculty. Learning Environments Research, 26 (6), 161–175 [in English].*

Стаття: надійшла до редколегії 31.03.2025

доопрацьована 18.04.2025

прийнята до друку 25.04.2025

**ENSURING HIGH-QUALITY PROFESSIONAL TRAINING OF EDUCATION
SPECIALISTS IN THE DIGITAL LEARNING ENVIRONMENT
OF THE UNIVERSITY**

Olha Bilyakovska, Dmytro Hertsyuk

*Ivan Franko National University of Lviv,
Tuhan-Baranovskoho, Str., 7, Lviv, Ukraine, UA-79005
olha.bilyakovska@lnu.edu.ua;
dmytro.hertsyuk@lnu.edu.ua*

The article addresses the challenge of ensuring high-quality professional training for future education specialists through a systemic approach. Modern trends in the development of the digital society are prompting higher education institutions to adopt a new approach to professional training. This new concept focuses on ensuring quality and enhancing the professionalism, competence, and intellectual culture of specialists.

The professional training of future education specialists is a comprehensive system that includes several key components: the goal, content, forms and methods, educational environment, and participants in pedagogical interaction. The goal serves as a foundational factor within this training system; it encompasses both the external and internal aspects of training. This goal aligns with the modern requirements of a digital society and is designed to address the educational needs and preferences of higher education applicants.

The educational environment plays a crucial role in ensuring the quality of professional training for future education specialists. It is enriched with modern methods, forms, digital technologies, and learning tools. Productive interaction between teachers and students, based on principles of trust, respect, and equality, fosters a learning process that consists of collaborative activities aimed at achieving specific goals, tasks, and outcomes. This study identifies key factors that influence the quality of professional training for future specialists.

The quality of professional training of future education specialists can be ensured only through effective and purposeful management of the educational process, aimed at personalized learning that meets the needs and demands of students regarding the quality of educational services, the latest methods, forms and educational technologies.

Keywords: higher education, quality, professional training, educational environment, system, digitalization, the educational services, digital space.